# USNESENÍ SOUDCE PŘÍSLUŠNÉHO PRO ROZHODOVÁNÍ O PŘEDBĚŽNÝCH OPATŘENÍCH

28. září 2007 *

Ve věci T-257/07 R,

**Francouzská republika,** zastoupená E. Belliard, G. de Berguesem, R. Loosli a A. During, jako zmocněnci,

navrhovatelka,

proti

**Komisi Evropských společenství,** zastoupené M. Nolinem, jako zmocněncem,

odpůrkyni,

jejímž předmětem je návrh na odklad provádění bodu 3 přílohy nařízení Komise (ES) č. 727/2007 ze dne 26. června 2007, kterým se mění přílohy I, III, VII a X nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst.

* Jednací jazyk: francouzština.

L 165, s. 8), v rozsahu, v jakém vkládá do kapitoly A přílohy VII nařízení (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 (Úř. věst. L 147, s. 1; Zvl. vyd. 03/32, s. 289) bod 2.3 písm. b) podbod iii), bod 2.3 písm. d) a bod 4,

SOUDCE PŘÍSLUŠNÝ PRO ROZHODOVÁNÍ
O PŘEDBĚŽNÝCH OPATŘENÍCH,

nahrazující předsedu Soudu v souladu s článkem 106 jednacího řádu a s rozhodnutími pléna Soudu ze dne 5. července 2006, 6. června 2007 a 19. září 2007,

vydává toto

**Usnesení**

**Právní rámec**

1 Dne 22. května 2001 přijaly Parlament a Rada nařízení (ES) č. 999/2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, s. 1; Zvl. vyd. 03/32, s. 289).

2 Článek 23 nařízení č. 999/2001 stanoví, že po poradách s příslušným vědeckým výborem o veškerých otázkách, které by mohly mít vliv na veřejné zdraví, se přílohy nařízení, které podrobně upravují opatření boje proti přenosným spongiformním encefalopatiím (dále jen „PSE“), mohou měnit nebo doplňovat.

3 Dne 12. února 2003 Komise přijala nařízení (ES) č. 260/2003, kterým se mění nařízení č. 999/2001, pokud jde o eradikaci PSE u ovcí a koz a pravidla pro obchod s živými ovcemi a kozami a embryi skotu (Úř. věst. L 37, s. 7; Zvl. vyd. 03/38, s. 201). Nařízení č. 260/2003 zavedlo v návaznosti na doporučení Vědeckého řídícího výboru veterinární ochranná opatření u stád ovcí a koz nakažených PSE, a konkrétněji úplnou porážku s výjimkou geneticky rezistentních zvířat.

4 Dne 12. ledna 2005 Komise přijala nařízení (ES) č. 36/2005, kterým se mění přílohy III a X nařízení č. 999/2001, pokud jde o epizootologický dozor nad PSE u skotu, koz a ovcí (Úř. věst. L 10, s. 9). Tímto nařízením č. 36/2005 Komise zavedla povinnost provést rozlišovací test u každého případu PSE zjištěného u stáda ovcí nebo koz po provedení prvního zrychleného testu, a to za účelem určení, zda je zvíře zasaženo klusavkou nebo bovinní spongiformní encefalopatií (dále jen „BSE“).

5 Dne 26. června 2007 Komise přijala nařízení (ES) č. 727/2007, kterým se mění přílohy I, III, VII a X nařízení č. 999/2001 (Úř. věst. L 165, s. 8).

6 Bod 3 přílohy nařízení č. 727/2007 zní takto:

„Příloha VII se nahrazuje tímto:

*‚PŘÍLOHA VII*

ERADIKACE [PSE]

KAPITOLA A

Opatření po potvrzení výskytu [PSE]

1. Vyšetřování uvedené v čl. 13 odst. 1 písm. b) musí zjistit:

[…]

b) v případě ovcí a koz:

— všechny přežvýkavce jiné než ovce a kozy v hospodářství zvířete, u něhož byla nákaza potvrzena,

— pokud jsou identifikovatelní, rodiče a v případě samic všechna embrya, vajíčka a poslední potomky samice, u níž byla nákaza potvrzena,

— všechny další ovce a kozy v hospodářství zvířete, u něhož byla nákaza potvrzena, kromě těch, které jsou uvedeny ve druhé odrážce,

— možný původ nákazy a určení dalších hospodářství, kde jsou zvířata, embrya nebo vajíčka, která se mohla nakazit původcem [PSE] nebo mohla být vystavena stejnému krmivu či zdroji kontaminace,

— přesun potenciálně kontaminovaného krmiva, jiného materiálu nebo jakýchkoliv jiných prostředků přenosu, které mohly přenést původce [PSE] do nebo z dotyčného hospodářství.

2. Opatření stanovená v čl. 13 odst. 1 písm. c) musí obsahovat alespoň:

[…]

2.2. Jestliže je v některém hospodářství v daném členském státě podezření na [PSE] u ovce nebo kozy, vztahuje se na všechny ostatní ovce a kozy z tohoto hospodářství úřední omezení přesunů, dokud nejsou k dispozici výsledky vyšetření. Existují-li důkazy, že hospodářství, kde bylo zvíře přítomno při podezření na [PSE], pravděpodobně není hospodářstvím, kde mohlo být zvíře vystaveno [PSE], může příslušný orgán na základě dostupných epizootologických informací rozhodnout o úředním dohledu nad ostatními hospodářstvími nebo pouze nad hospodářstvím, kde bylo zvíře vystaveno nákaze.

2.3 V případě potvrzení [PSE] u ovce nebo kozy:

a) Usmrcení a úplnou likvidaci všech zvířat, embryí a vajíček zjištěných při vyšetřování uvedeném v bodě 1 písm. b) druhé až páté odrážce, pokud nelze vyloučit BSE na základě výsledků kruhového testu provedeného v souladu s postupem uvedeným v příloze X kapitole C bodu 3.2 písm. c);

b) Je-li BSE vyloučena v souladu s postupem uvedeným v příloze X kapitole C bodu 3.2 písm. c), pak podle rozhodnutí příslušného orgánu:

buď:

i) usmrcení a úplnou likvidaci všech zvířat, embryí a vajíček zjištěných při vyšetřování uvedeném v bodě 1 písm. b) druhé a třetí odrážce. Na hospodářství se použijí podmínky uvedené v bodě 3;

nebo:

ii) usmrcení a úplnou likvidaci všech zvířat, embryí a vajíček zjištěných při vyšetřování uvedeném v bodě 1 písm. b) druhé a třetí odrážce, s výjimkou:

— plemenných beranů genotypu ARR/ARR,

— chovných bahnic nesoucích alespoň jednu alelu ARR a žádnou alelu VRQ a, jestliže jsou tyto chovné bahnice v době vyšetřování březí, následně narozených jehňat, jestliže jejich genotyp splňuje požadavky této odrážky,

— ovcí nesoucích alespoň jednu alelu ARR, které jsou určeny výhradně na porážku,

— jestliže tak rozhodne příslušný orgán, ovcí a koz mladších tří měsíců, které jsou určeny výhradně na porážku.

Na hospodářství se použijí podmínky uvedené v bodě 3;

nebo

iii) členský stát se může rozhodnout neusmrcovat a nelikvidovat zvířata zjištěná při vyšetřování uvedeném v bodě 1 písm. b) druhé a třetí odrážce, pokud je obtížné nahradit je ovcemi známého genotypu nebo pokud je výskyt alely ARR u plemene nebo v hospodářství nízký, nebo pokud se dospěje k závěru, že je to nutné, aby se předešlo příbuzenské plemenitbě, nebo na základě rozumného zvážení všech epizootologických činitelů. Na hospodářství se použijí podmínky uvedené v bodě 4;

c) Odchylně od opatření uvedených v písm. b) a pouze v případě, že případ [PSE] potvrzený v hospodářství je případem netypické klusavky, se může členský stát rozhodnout, že použije opatření stanovená v bodě 5;

d) Členský stát se může rozhodnout, že:

i) usmrcení a úplnou likvidaci všech zvířat uvedených v písm. b) podbodu i) nahradí porážkou pro lidskou spotřebu;

ii) usmrcení a úplnou likvidaci zvířat uvedených v písm. b) podbodu ii) nahradí porážkou pro lidskou spotřebu,

pokud:

— jsou daná zvířata poražena na území dotčeného členského státu,

— všechna zvířata, která jsou starší 18 měsíců nebo která mají více než 2 trvalé řezáky prořezané v dásni a která jsou poražená pro lidskou spotřebu, jsou testována na přítomnost [PSE] v souladu s laboratorními metodami uvedenými v příloze X kapitole C bodě 3.2 písm. b).

e) U nejvýše 50 ovcí usmrcených a zlikvidovaných nebo poražených pro lidskou spotřebu v souladu s písm. b) podbody i) a iii) se určuje genotyp prionového proteinu.

[…]

4. Po uplatnění opatření uvedených v bodě 2.3 písm. b) podbodě iii) v hospodářství a po dobu dvou chovných let po zjištění posledního případu [PSE]:

a) všechny ovce a kozy v hospodářství se označí;

b) všechny ovce a kozy v hospodářství lze přesunovat pouze na území dotčeného členského státu za účelem porážky pro lidskou spotřebu nebo za účelem likvidace; všechna zvířata starší 18 měsíců poražená pro lidskou spotřebu se testují na přítomnost [PSE] v souladu s laboratorními metodami stanovenými v příloze X kapitole C bodu 3.2 písm. b);

c) příslušný orgán zajistí, aby z hospodářství nebyla odesílána embrya a vajíčka;

[…]‘“

7 Nařízení č. 727/2007 vstoupilo v platnost, jak uvádí jeho článek 3, dne 17. července 2007.

**Skutkový základ sporu**

8 PSE jsou neurodegenerativní nemoci, které postihují zvířata a člověka a jejichž součástí je BSE, jakož i klusavka ovcí.

9 Pravidla stanovená nařízením č. 999/2001, která se použijí na skot a na malé přežvýkavce (ovce a kozy), byla zavedena na základě předpokladu existence vazby mezi BSE a novou variantou Creutzfeldt-Jakobovy choroby. Z jejího bodu 1 odůvodnění totiž vyplývá, že „[p]řibývá dokladů o podobnosti mezi původci BSE a nové varianty Creutzfeldt-Jakobovy choroby".

10 Mezi léty 2003 a 2005 vedl vývoj vědeckých poznatků a obavy vyjádřené členskými státy Komisi k přijetí úpravy pro boj proti PSE. Komise tak několikrát pozměnila nařízení č. 999/2001 a přijala dne 15. července 2005 „Plán boje proti PSE" [KOM (2005) 322 – konečné], ve kterém oznámila svůj záměr navrhnout opatření k přezkoumání a zmírnění platných eradikačních opatření s ohledem na nově dostupné diagnostické nástroje při zachování současné úrovně ochrany spotřebitelů.

11 V tomto dokumentu Komise uvedla, že rozlišovací testy prováděné od ledna 2005 umožňují vyloučit během několika týdnů výskyt BSE u většiny případů PSE identifikovaných po prvním zrychleném testu. Komise v něm uvedla, že je-li vyloučena BSE,

neexistuje nadále riziko pro veřejné zdraví, a že tedy porážka celého stáda může být považována za nepřiměřenou ve vztahu k zájmu veřejného zdraví. V důsledku toho Komise zamýšlela navrhnout, aby již nebyla ukládána likvidace těl poražených zvířat v infikovaných stádech, a umožnit jejich dodání k lidské spotřebě v případě negativního výsledku zrychleného testu na odhalení nákazy.

12 Francouzské orgány se dne 21. září 2005 obrátily se žádostí o stanovisko k návrhu právní úpravy Společenství uvedeném v Plánu boje proti PSE na Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA), která se vyjádřila ve stanovisku vydaném dne 15. května 2006. Toto stanovisko konstatovalo, že návrhy Komise značně zmírňují platnou právní úpravu. AFSSA se k návrhům Komise vyslovila nepříznivě vzhledem k nejistotě týkající se spolehlivosti rozlišovacích testů a přenositelnosti jiných kmenů PSE, než je BSE, na člověka.

13 Ve dnech 22. června a 6. prosince 2006 se francouzské orgány znovu obrátily na AFSAA, aby podrobně zhodnotila opatření navrhovaná Komisí. V odpovědi na tyto žádosti vydala AFSSA dne 15. ledna 2007 nové stanovisko týkající se vývoje ochranných veterinárních opatření u stád ovcí a koz, u kterých byl odhalen případ klasické nebo atypické klusavky.

14 V tomto stanovisku AFSSA vysvětlila, že rozlišovací testy neumožňují vyloučit přítomnost BSE ani u vyšetřovaného zvířete, ani a *fortiori* u stáda, do kterého patří. Dodala, že nelze vyloučit přenos jiných kmenů PSE, než jsou kmeny BSE, na člověka. Konečně uvedla, že produkty získané z ovcí a koz pocházejících ze stád nakažených klasickou klusavkou, poražených za podmínek popsaných v plánu Komise, představují dodatečné riziko pro veřejné zdraví ve srovnání s produkty pocházejícími od ovcí, které jsou geneticky rezistentní. AFSSA proto doporučila, aby byla zachována platná právní úprava týkající se klasické klusavky.

15 Po vydání stanoviska AFSSA požádala Komise Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) o stanovisko týkající se jednak existence nových dostupných údajů, které mohou prokázat epidemiologické nebo molekulární souvislosti mezi klasickou nebo netypickou klusavkou a PSE u lidí, a jednak účinnosti stávajících analytických metod pro rozlišování, které se používají pro důkladnější test pozitivních případů PSE u malých přežvýkavců, a jejich způsobilosti rozlišit BSE od známých kmenů netypické nebo klasické klusavky.

16 EFSA a jeho vědecká komise pro biologická nebezpečí vydaly dne 8. března 2007 stanovisko obsahující následující dva závěry:

— neexistuje důkaz epidemiologické nebo molekulární souvislosti mezi klasickou nebo netypickou klusavkou a PSE u lidí; původce BSE je jediným původcem PSE, který byl označen za původce zoonóz; z důvodu jejich diverzity není však dnes možné vyloučit jakoukoli přenositelnost jiných původců PSE u zvířat na člověka;

— stávající rozlišovací testy, jak jsou popsány v právních předpisech ES a které mají být používány k rozlišení klusavky a BSE, se zdají být v dnešní době spolehlivé pro rozlišování BSE od klasické či netypické klusavky; za současného stavu vědeckého poznání nelze nicméně považovat za dokonalé ani jejich diagnostickou citlivost, ani jejich specificitu.

17 Dopisem ze dne 20. dubna 2007 zaslaným řediteli EFSA Komise uvedla, že z důkladného přezkoumání stanoviska AFSSA ze dne 15. ledna 2007 a stanoviska EFSA ze dne 8. března 2007 vyšla najevo jistá rozdílnost mezi posouzeními rizika učiněnými oběma institucemi ohledně potenciálního zoonotického charakteru klusavky. Komise usoudila, že tato situace vyžaduje provedení postupu uvedeného v čl. 30 odst. 4 nařízení

Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 463), za účelem buď vyřešení protichůdnosti v názorech, nebo vypracování společného dokumentu obou institucí, který objasní tvrzení obsažená ve stanoviscích. Vzhledem k důležitosti dotčené věci pro přijetí rozhodnutí v rámci řízení rizika u eradikačních opatření u malých přežvýkavců požádala Komise ředitele EFSA, aby poskytl svou odpověď ve lhůtě deseti pracovních dnů od obdržení jejího dopisu.

18 V tomto kontextu a na základě stanoviska EFSA ze dne 8. března 2007 předložila Komise dne 24. dubna 2007 k hlasování Výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat (CPCASA) návrh nařízení pozměňující přílohy I, III, VII a X nařízení č. 99/2001. CPCASA se vyjádřil kvalifikovanou většinou ve prospěch uvedeného návrhu.

19 Dopisem ze dne 22. června 2007 oznámil ředitel EFSA Komisi, že po konzultaci AFSSA již neexistuje žádná protichůdnost názorů mezi oběma institucemi.

20 Dne 26. června 2007 Komise přijala nařízení č. 727/2007, které obsahuje přílohu, jejíž bod 3 pozměňuje přílohu VII nařízení č. 999/2001 (dále jen „příloha VII“), která se týká eradikačních opatření u PSE.

**Řízení a návrhy účastnic řízení**

21 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 17. července 2007 podala navrhovatelka na základě článku 230 ES žalobu na neplatnost, kterou se domáhá zrušení bodu 3

přílohy nařízení č. 727/2007 v rozsahu, v jakém vkládá do kapitoly A přílohy VII bod 2.3 písm. b) podbod iii), bod 2.3 písm. d) a bod 4, a podpůrně zrušení celého nařízení č. 727/2007.

22 Samostatným aktem podaným kanceláři Soudu dne 17. července 2007 na základě článku 104 jednacího řádu Soudu a článku 242 ES podala navrhovatelka tento návrh na předběžné opatření, směřující k odkladu provádění bodu 3 přílohy nařízení č. 727/2007 v rozsahu, v jakém vkládá do kapitoly A přílohy VII bod 2.3 písm. b) podbod iii), bod 2.3 písm. d) a bod 4 (dále jen „předmětná ustanovení“).

23 Dne 8. srpna 2007 předložila Komise písemné vyjádření k návrhu na předběžné opatření, ve kterém navrhla, aby byl zamítnut.

24 Ústní vysvětlení účastnic řízení byla vyslechnuta na jednání konaném dne 5. září 2007.

**Právní otázky**

25 Na základě jednak článků 242 ES a 243 ES ve vzájemném spojení, a jednak čl. 225 odst. 1 ES může Soud, má-li za to, že to okolnosti vyžadují, nařídit odklad provádění napadeného aktu nebo nařídit nezbytná předběžná opatření. Za tím účelem vezme v úvahu podmínky stanovené v čl. 104 odst. 2 jednacího řádu, jak byly rozvedeny judikaturou.

26 Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních tak může nařídit odklad provádění a předběžná opatření, je-li prokázáno, že jejich nařízení je *prima facie* odůvodněné z hlediska skutkového i právního (*fumus boni juris*) a že jsou naléhavá v tom smyslu, že za účelem zabránění vážné a nenapravitelné újmě zájmům navrhovatele je nezbytné, aby byla vydána a provedena před rozhodnutím ve věci samé. Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních případně provede rovněž vážení dotčených zájmů (usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 25. července 2000, Nizozemsko v. Parlament a Rada, C-377/98 R, Recueil, s. I-6229, bod 41, a ze dne 23. února 2001, Rakousko v. Rada, C-445/00 R, Recueil, s. I-1461, bod 73; usnesení předsedy Soudu ze dne 16. února 2007, Maďarsko v. Komise, T-310/06 R, Sb. rozh. s. II-15, bod 19).

*K fumus boni juris*

Argumenty účastnic řízení

27 Navrhovatelka uvádí, že v rámci své žaloby v hlavním řízení požaduje zrušení předmětných ustanovení, jelikož Komise porušila zásadu předběžné opatrnosti, pokud jde jak o vyhodnocení, tak o řízení rizika.

— K vyhodnocení rizika

28 Navrhovatelka tvrdí, že bod 3 přílohy nařízení č. 727/2007 mění přílohu VII, která se týká opatření k eradikaci PSE a která upravuje ve svém znění platném do 17. července 2007 sanaci ohnisek klusavky prostřednictvím úplné porážky koz a porážky, která bude případně omezená pouze na geneticky náchylné ovce, pokud je ohnisko nákazy u ovcí, přičemž geneticky rezistentní ovce mohou být zachovány.

29 Příloha VII, platná v současnosti, rozlišuje opatření, která je třeba přijmout, v závislosti na výsledcích rozlišovacího testu provedeného po potvrzení výskytu PSE u ovce nebo kozy.

30 V případě potvrzení PSE u ovcí nebo koz, pokud nelze vyloučit BSE, usmrcení a úplná likvidace zvířat identifikovaných jako riskantní zůstávají povinné. Naopak v případě, kdy je BSE vyloučena na základě výsledků rozlišovacích testů, rozšiřuje bod 2 kapitoly A přílohy VII nařízení č. 999/2001 značně podmínky, za kterých mohou členské státy rozhodnout, že neusmrtí a nezlikvidují zvířata přítomná v hospodářství, do kterého patří ovce nebo kozy, které byly napadeny klusavkou.

31 Použití předmětných ustanovení má za následek, že ovce, které jsou geneticky náchylné, a kozy patřící do hospodářství, ve kterém byl potvrzen případ klasické klusavky, mohou být nyní ponechány v uvedeném hospodářství nebo být poraženy pro lidskou spotřebu.

32 Z bodu 7 odůvodnění nařízení č. 727/2007 vyplývá, že tato změna spočívá na dvou předpokladech, a to jednak, že rozlišovací testy umožňují s určitostí vyloučit výskyt BSE u ohnisek klasické klusavky, a jednak, že klasická kulhavka není přenositelná na člověka a nepředstavuje žádné riziko pro zdraví osob.

33 Na základě stanoviska AFSSA ze dne 15. ledna 2007 a na základě stanoviska EFSA ze dne 8. března 2007, které bylo pouze částečně převzato do bodu 9 odůvodnění nařízení č. 727/2007, se navrhovatelka domnívá, že navzdory vědeckému pokroku přetrvává nejistota jednak ohledně možnosti, že mezi původci PSE u zvířat mohou být jiní původci, než jsou původci BSE, přenositelní na člověka, a jednak ohledně spolehlivosti rozlišovacích testů.

34 Za těchto podmínek se navrhovatelka domnívá, že pokrok ve vědeckém poznání v oblasti PSE nemůže změnit vnímání rizika, které představuje klasická klusavka, a odůvodnit přijetí méně omezujících opatření dohledu a eradikace této nákazy, a že tedy Komise porušila zásadu předběžné opatrnosti tím, že se dopustila pochybení při vyhodnocení rizika.

35 Komise tvrdí, že na rozdíl od BSE, která je dnes považována za jedinou PSE přenositelnou na člověka, neexistuje důkaz (epidemiologické nebo molekulární) souvislosti mezi původcem klusavky a PSE u lidí, jak to vyplývá z řady nedávných vědeckých stanovisek a dokumentů pocházejících od specializovaných mezinárodních organizací. Klusavku proto nelze považovat za zoonózu ani ji jako takovou identifikovat.

36 Jak ze znění stanoviska AFSSA ze dne 15. ledna 2007, tak ze stanoviska EFSA ze dne 8. března 2007, kterých se navrhovatelka dovolává ve svém návrhu na předběžné opatření, vyplývá, že riziko přenosu jiných původců PSE u zvířat, než je původce BSE, na člověka je čistě hypotetické riziko, na které se zásada předběžné opatrnosti nepoužije.

37 V tomto ohledu Komise připomíná, že podle článku 7 nařízení č. 178/2002 se zásada předběžné opatrnosti použije, pokud přetrvává vědecká nejistota, a opatření přijatá na základě této zásady musí být přiměřená.

38 Ve svém rozsudku ze dne 11. září 2002, Pfizer Animal Health v. Rada (T-13/99, Recueil, s. II-3305), Soud upřesnil podmínky použití zásady předběžné opatrnosti v právu Společenství tím, že stanovil, že předběžné opatření nemůže být právoplatně odůvodněno čistě hypotetickým přístupem k riziku a lze jej přijmout pouze tehdy, pokud se riziko jeví jako dostatečně prokázané na základě dostupných vědeckých

údajů. Z tohoto rozsudku vyplývá, že musí existovat určitý stupeň pravděpodobnosti vzniku negativních účinků, kterým má být zamezeno přijetím dotčeného opatření, přičemž úroveň rizika nemůže být stanovena na úroveň „nulového rizika“.

39 Pokud jde o zpochybňování spolehlivosti rozlišovacích testů navrhovatelkou, Komise uvádí, že tyto testy jsou výsledkem prací referenční laboratoře Společenství pro PSE a její skupiny vědců a odborníků na typizaci kmenů, což byly práce, které umožnily zavést rychlou analytickou metodologii založenou na biochemických testech k rozlišení BSE od klusavky.

40 Odpůrkyně připomíná, že v lednu 2005 změnila nařízení č. 999/2001 zavedením povinnosti aplikovat tyto rozlišovací testy na každý „zaznamenaný“ případ PSE odhalený u stáda ovcí nebo koz za účelem určení případů BSE. Zdůrazňuje, že mírnější opatření stanovená nařízením č. 727/2007 tedy byla přijata až dva roky po zavedení těchto testů, sledování jejich účinnosti během těchto dvou let a analýze jejich výsledků.

41 Za těchto okolností, poté, co podotkla, že stanovisko AFSSA ze dne 15. ledna 2007 pouze přebírá stanovisko vydané dne 15. května 2006, Komise tvrdí, že skutečnost, že AFSSA byla v roce 2006 toho názoru, že testy neumožňují vyloučit výskyt BSE, není v rozporu se skutečností, že v roce 2007 a na základě výsledků těchto testů mohl EFSA konstatovat, že tyto testy jsou spolehlivé.

42 Pokud jde o poslední větu stanoviska EFSA týkajícího se těchto testů, ta je vysvětlena skutečností, že žádný biologický test nelze ze své povahy považovat za „dokonalý“. Komise v tomto ohledu upřesňuje, že každý výsledek, jehož výklad je obtížný, je předmětem kolektivního posouzení skupinou vědeckých odborníků, uvedenou

výše v bodě 39, a že, pokud je to nezbytné, jsou provedena doplňující posouzení. Pokud jsou po skončení těchto doplňujících posouzení výsledky stále nepřesvědčivé, je pochybný vzorek podle Komise podroben testu, který využívá živých myší a který umožňuje s jistotou dospět k závěru o povaze dotčeného kmene PSE.

43 Provedení tohoto celého přísného postupu tak umožňuje silně snížit, nebo dokonce zcela odstranit počáteční nejistotu, která je s biologickými testy spojena, přičemž je krom toho třeba připomenout, že tyto testy nepředstavují samy o sobě opatření na ochranu veřejného zdraví, ale technický nástroj umožňující rychle rozlišit BSE od klusavky.

44 Za těchto okolností není stanovisko francouzských orgánů, které směřuje k prosazení úrovně „nulového rizika“ při použití zásady předběžné opatrnosti, opodstatněné.

— K řízení rizika

45 Navrhovatelka tvrdí, že méně omezující opatření k eradikaci PSE zavedená předmětnými ustanoveními neumožňují snížit riziko, které představují PSE pro lidské zdraví, a jsou způsobilá jej dokonce zvýšit.

46 Nahrazení dříve existující povinnosti porážky a likvidace možností zachování stáda nebo možností porážky zvířat, po které následuje dodání jejich masa pro lidskou spotřebu, se nejeví jako přiměřené. Podle stanoviska AFSSA ze dne 15. ledna 2007

neexistuje v současnosti žádné opatření, které by bylo způsobilé nahradit porážku a likvidaci postižených zvířat pocházejících z nakažených stád.

47 Krom toho navrhovatelka tvrdí, že zrychlené testy prováděné na jatečně upravených tělech zvířat poražených pro účely lidské spotřeby za podmínek stanovených v bodu 2.3 písm. d) a v bodu 4 kapitoly A přílohy VII jsou pro odhalení všech zvířat nakažených PSE nedostatečné, jelikož jsou prováděny ze vzorků odebraných z centrálního nervového systému a pouze u zvířat starších 18 měsíců nebo zvířat, která mají prořezané více než dva trvalé řezáky.

48 Krom toho v případě, kdy by zvířata pocházející z nakaženého stáda byla ponechána v hospodářství, trvala by zavedená opatření dohledu pouze dva roky. Navrhovatelka zdůrazňuje, že zvířata nacházející se v hospodářství v okamžiku, kdy v něm byl odhalen případ PSE, tak mohou být na konci dvouleté lhůty, a pokud nebyl žádný další případ identifikován, poražena a poskytnuta pro lidskou spotřebu, aniž by byla testována.

49 Navrhovatelka tvrdí, že v rámci systému, který byl zaveden předmětnými ustanoveními, lze předvídat, že zvířata budou dána k lidské spotřebě, i když budou nakažena neodhalenými PSE. Za současného stavu poznatků přitom není možné vyloučit, že spotřeba masa a produktů pocházejících ze zvířat nakažených PSE představuje nebezpečí pro lidské zdraví.

50 Konečně zvýšení rizika pro zdraví způsobené předmětnými ustanoveními nemůže být ospravedlněno přínosem, který se od nich očekává. Náklady na zachování dřívějších ustanovení jsou totiž jen o málo vyšší než celkové náklady na provádění podmínek a pravidel upravených předmětnými ustanoveními a jsou nepatrné ve vztahu k nákladům na všechna opatření kontroly PSE. V důsledku toho se tyto náklady nezdají být nepřiměřené ve vztahu k cíli ochrany lidského zdraví.

51 Za těchto okolností Komise porušila zásadu předběžné opatrnosti, jelikož se dopustila pochybení při řízení rizika.

52 Komise připomíná, že opatření přijatá doposud v rámci nařízení č. 999/2001 jsou opatřeními směřujícími k boji proti BSE, a nikoli proti dalším PSE, jako je klusavka, a že s ohledem na účinnost těchto opatření a výrazné zlepšení situace přijala v roce 2005 iniciativu na uskutečnění globální strategie týkající se BSE. V rámci této strategie byl již přijat určitý počet opatření za účelem zmírnění předchozích ustanovení, přičemž do této strategie spadají také opatření týkající se porážek v případě PSE u malých přežvýkavců, která jsou zpochybňována francouzskými orgány.

53 Pokud jde o kritéria věku (zvířata starší 18 měsíců) nebo chrupu (výskyt dvou trvalých řezáků), stanovená právem Společenství od roku 2002 pro podrobení se testům na odhalení nákazy, Komise zdůrazňuje, že tato kritéria nebyla doposud nikdy francouzskými orgány zpochybňována. Tvrdí, že pravděpodobnost odhalení „prionu" v mozku je velmi nízká u zvířat mladších 18 měsíců nebo zvířat, která mají v dásni prořezané méně než dva trvalé řezáky, a že bezúčelnost testů u mladších zvířat byla jasně potvrzena AFSSA ve stanovisku ze dne 20. července 2006.

54 Komise připomíná, že nařízení č. 727/2007 pozměňuje ochranná veterinární opatření použitelná na stáda nakažená PSE, která byla zavedena nařízením č. 260/2003, když ještě nebyly k dispozici rozlišovací testy. Poté, co v lednu 2005 vstoupila v platnost povinnost provádět rozlišovací testy u všech zjištěných případů PSE, neodhalil žádný rozlišovací test případ BSE u malých přežvýkavců navzdory velkému počtu provedených testů (2377 u ovcí a 339 u koz).

55 Pokud jde o období intenzivního dohledu omezené na dva roky po výskytu posledního případu PSE, pravděpodobnost, že během tohoto období nebudou odhalena nakažená zvířata, je výrazně malá. Podle Komise to totiž znamená, že během těchto dvou let nesmí žádné ze zvířat, která budou poražena, vykazovat nákazu.

56 Odpůrkyně tvrdí, že riziko, na které upozorňují francouzské orgány, tedy dodání potenciálně nebezpečného masa a produktů ke spotřebě, existovalo i před přijetím nařízení č. 727/2007 a že se k němu přihlíží v rámci řízení rizika.

57 Údaj 50 %, předložený navrhovatelkou k určení podílu zvířat nakažených a neodhalených testy prováděnými při porážce, se týká všech PSE, z nichž pouze BSE je zoonózou. Pokud jde o BSE a za předpokladu, že se BSE může vyskytovat u ovcí, což je předpoklad vysoce nepravděpodobný, ale založený na zásadě předběžné opatrnosti, kvantifikuje zpráva EFSA přijatá dne 25. ledna 2007 riziko na 0,3/0,5 případů BSE na 10 000 poražených zvířat.

58 Na závěr se Komise domnívá, že tím, že se opírala o zavedení strategie boje proti PSE, a konkrétněji tím, že uložila odstranění specifikovaného rizikového materiálu, že uložila obecný dohled nad PSE v rámci Evropské unie a že uložila aktivní dohled nad PSE u všech nakažených stád během dvou let, řídí riziko přiměřeně.

Posouzení soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních

— Úvodní poznámky

59 Pro určení, zda je podmínka týkající se *fumus boni juris* v projednávaném případě splněna, je třeba provést posouzení *prima facie* opodstatněnosti žalobního důvodu právní povahy, kterého se dovolává navrhovatelka na podporu žaloby v hlavním řízení, a tedy ověřit, zda jsou argumenty ohledně údajného porušení zásady předběžné opatrnosti ze strany Komise v projednávaném případě tak závažné, že je nelze v řízení o předběžných opatřeních odmítnout [viz v tomto smyslu usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. července 1995, Komise v. Atlantic Container Line a další, C-149/95 P(R), Recueil, s. I-2165, bod 26, a usnesení předsedy Soudu ze dne 30. června 1999, Pfizer Animal Health v. Rada, T-13/99 R, Recueil, s. II-1961, bod 132].

60 Jak již Soud konstatoval, představuje zásada předběžné opatrnosti v souladu s článkem 174 ES jednu ze zásad, na kterých je založena politika Společenství v oblasti životního prostředí, jejíž součástí je politika ochrany zdraví osob, a uplatňuje se rovněž, pokud orgány Společenství přijímají v rámci společné zemědělské politiky opatření na ochranu lidského zdraví (výše v bodě 38 uvedený rozsudek Pfizer Animal Health v. Rada, bod 114). Její existence byla rovněž uznána již ustálenou judikaturou (výše v bodě 38 uvedený rozsudek Pfizer Animal Health v. Rada, bod 115).

61 Na základě zásady předběžné opatrnosti je třeba připustit, že pokud přetrvávají nejistoty ohledně existence nebo rozsahu rizik pro zdraví osob, mohou orgány přijmout ochranná opatření, aniž by musely vyčkat, až budou existence a závažnost těchto rizik zcela prokázány (rozsudky Soudního dvora ze dne 5. května 1998, Spojené království v. Komise, C-180/96, Recueil, s. I-2265, bod 99, a National Farmers'Union a další, C-157/96, Recueil, s. I-2211, bod 63). Naopak pokud nové skutečnosti pozmění vnímání rizika nebo prokážou, že se tomuto riziku lze vyhnout méně omezujícími opatřeními, než která již existují, přísluší orgánům, a zejména Komisi, která má právo iniciativy, dbát na přizpůsobení právní úpravy novým údajům (rozsudek Soudního dvora ze dne 12. ledna 2006, Agrarproduktion Staebelow, C-504/04, Sb. rozh. s. I-679, bod 40).

62 Je třeba rovněž zdůraznit, že nařízení č. 178/2002 obsahuje článek 7 s názvem „Zásada předběžné opatrnosti", který zní:

„1. Za zvláštních okolností, kdy je po zhodnocení dostupných informací zjištěna možnost škodlivých účinků na zdraví, kdy však přetrvává vědecká nejistota, mohou být přijata předběžná opatření v rámci řízení rizika nezbytná k zajištění vysoké úrovně ochrany zdraví zvolené ve Společenství, dokud nebudou k dispozici další vědecké informace pro komplexnější hodnocení rizika.

2. Opatření přijatá podle odstavce 1 musí být přiměřená a nesmějí omezovat obchod více, než je nezbytné pro dosažení vysoké úrovně ochrany zdraví zvolené ve Společenství s přihlédnutím k technické a ekonomické proveditelnosti a dalším faktorům považovaným za daných okolností za opodstatněné. Opatření se přezkoumají po uplynutí přiměřené doby, která závisí na povaze identifikovaného rizika pro život nebo zdraví a na druhu vědeckých informací nezbytných k odstranění vědecké nejistoty a k provedení komplexnějšího hodnocení rizika."

63 V projednávaném případě je třeba připomenout, že vzhledem k rozsahu rizika, které představují některé PSE pro zdraví lidí a zvířat, a po obdržení vědeckých stanovisek k opatřením směřujícím k omezení případného rizika pro člověka a zvířata, které plyne z jejich vystavení produktům pocházejícím z nakažených zvířat, přijal Parlament s Radou nařízení č. 999/2001, které zavádí pravidla pro prevenci, tlumení a eradikaci PSE u skotu, ovcí a koz. Nařízení č. 999/2001, jehož právním základem je čl. 152 odst. 4 písm. b) ES, „se přímo dotýká veřejného zdraví“ (body 2, 3 a 4 odůvodnění nařízení č. 999/2001).

64 Bod 3) přílohy nařízení č. 727/2007 pozměňuje přílohu VII, která definuje pravidla, podle kterých se provádí zásada porážky zvířat, jež jsou identifikována jako riziková, která je uvedena v čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení č. 999/2001, a odchylky, které lze použít.

65 Účastnice řízení nezpochybňují, že předmětná ustanovení odpovídají zmírnění ochranných veterinárních opatření, která jsou použitelná na stádo ovcí nebo koz, u kterého byl odhalen případ PSE. Za předpokladu, že BSE mohla být vyloučena rozlišovacími testy, mají členské státy nyní možnost nahradit usmrcení a úplnou likvidaci zvířat jejich ponecháním v hospodářství pod dohledem, nebo jejich porážkou pro lidskou spotřebu, doprovázenou provedením zrychlených testů na odhalení výskytu PSE, za podmínek upravených nařízením č. 727/2007.

66 Jak bylo uvedeno výše v bodě 61, orgány Společenství mohou skutečně přijmout méně omezující opatření, než která již existují, pokud mohou tato opatření omezit riziko, jehož vnímání pozměnily nové skutečnosti.

67 Krom toho je třeba připomenout, že podle judikatury disponuje zákonodárce Společenství v oblasti, která je předmětem projednávaného případu, širokou posuzovací pravomocí, která znamená volbu politických, ekonomických a společenských hledisek z jeho strany a v jejímž rámci má provést celková posouzení. V takovém kontextu se musí kontrola soudu Společenství, pokud jde o věc samou, omezit na přezkum toho, zda výkon takové posuzovací pravomoci nevykazuje zjevnou vadu nebo zneužití pravomoci nebo zda zákonodárce zjevně nepřekročil meze své posuzovací pravomoci (výše v bodě 61 uvedený rozsudek Agrarproduktion Staebelow, bod 36, a výše v bodě 38 uvedený rozsudek Pfizer Animal Health v. Rada, bod 166).

68 V projednávaném případě navrhovatelka tvrdí, že Komise porušila zásadu předběžné opatrnosti, když se dopustila pochybení jak při vyhodnocení, tak při řízení rizika.

— K vyhodnocení rizika

69 Navrhovatelka tvrdí, že nové poznatky předložené Komisí nemohou mít vliv na vnímání rizika zohledněného v nařízení č. 999/2001, a že tedy Komise porušila zásadu předběžné opatrnosti, když se dopustila pochybení při vyhodnocení rizika.

70 Zdá se, že Komise nezpochybňuje, že v souvislosti s uplatňováním zásady předběžné opatrnosti muselo přijetí předmětných ustanovení předcházet vyhodnocení rizika. Ve svých písemnostech dokonce upřesňuje, že toto vyhodnocení rizika musí jednak obsahovat vědeckou část, a jednak umožňovat určit úroveň rizika, považovaného za nepřijatelné, přičemž provedení vědeckého hodnocení rizik je předpokladem pro přijetí „jakéhokoli opatření“.

71 Ze spisu vyplývá, že závažnost tvrzení navrhovatelky ohledně pochybení Komise při vyhodnocení rizika musí být posouzena hlavně ve světle stanoviska EFSA a jeho vědecké komise pro biologická nebezpečí ze dne 8. března 2007, ze kterého z velké části vychází nařízení č. 727/2007, a zejména předmětná ustanovení.

72 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že bod 9 odůvodnění nařízení č. 727/2007 výslovně odkazuje na závěry výše uvedeného stanoviska, ale opomíjí jednu z jeho částí, u které se zdá, že zpochybňuje dvojí předpoklad Komise, na kterém spočívají předmětná ustanovení, a to absenci přenosu jiných PSE, než je BSE, na člověka a spolehlivost rozlišovacích testů.

73 V dotyčném stanovisku uvedl EFSA a jeho vědecká komise pro biologická nebezpečí, že „neexistuje důkaz epidemiologické nebo molekulární souvislosti mezi klasickou a/nebo netypickou klusavkou a PSE u lidí“ a že „stávající rozlišovací testy, jak jsou popsány v právních předpisech ES, které mají být používány k rozlišení klusavky a BSE, jsou při rozlišování BSE a klasické či netypické klusavky spolehlivé“, avšak tyto dvě úvahy jsou doplněny a doprovázeny dvěma poznámkami ve formě omezení, se kterými vytvářejí neoddělitelný celek, který musí být nezbytně posouzen společně, aby byl zachycen celý rozsah vědecké odpovědi poskytnuté odborníky na otázky Komise.

74 Kromě výše uvedených úvah tak EFSA a jeho vědecká komise pro biologická nebezpečí jasně upřesnily, že „z důvodu jejich diverzity není […] dnes možné vyloučit jakoukoli přenositelnost jiných původců PSE u zvířat na člověka“, a že pokud jde o rozlišovací testy, „za současného stavu vědeckého poznání nelze […] považovat za dokonalé ani jejich diagnostickou citlivost, ani jejich specificitu“.

75 Je třeba zmínit, že Komise nejen bez odůvodnění v nařízení č. 727/2007 neuvedla část závěrů EFSA, ale rovněž nepřesně reprodukovala část závěrů, které převzala. Zatímco EFSA a jeho vědecká komise pro biologická nebezpečí uvedly, že se v dnešní době „zdají" být rozlišovací testy spolehlivé pro rozlišení BSE od klasické a netypické klusavky, uvádí Komise v bodě 9 odůvodnění nařízení č. 727/2007, že uvedené testy „jsou" spolehlivé.

76 Krom toho, i když stanovisko EFSA ze dne 8. března 2007 představuje na první pohled jediné konkrétní vědecké hodnocení, které sloužilo jako základ pro přijetí předmětných ustanovení, předložila navrhovatelka na jednání několik stanovisek AFSSA, mezi nimi stanovisko ze dne 15. ledna 2007, které vyjadřuje stejné výhrady a nejistoty ohledně dvojího předpokladu Komise při přijetí uvedených ustanovení. Po dotazu ze strany Komise v dopise ze dne 20. dubna 2007 ohledně rozporu mezi dotyčnými stanovisky vyjádřil ředitel EFSA jednoznačně závěr o celkovém souladu názorů obou institucí, což je závěr, jenž nebyl znám členům CPCASA, kteří se měli vyjádřit k pozměňovacímu návrhu nařízení už 24. dubna 2007, dokonce před uplynutím lhůty pro odpověď, kterou stanovila Komise řediteli EFSA.

77 Za těchto okolností se nezdá, že je Komise oprávněna dovolávat se existence „konsensu" ve vědeckých kruzích ohledně absence přenositelnosti jiných PSE zvířecího původu, než je BSE, na člověka.

78 Ani její tvrzení, že zásada předběžné opatrnosti se nemůže v projednávaném případě uplatnit vzhledem k „čistě hypotetickému" charakteru rizika přenosu jiných původců PSE zvířecího původu, než je BSE, na člověka a vzhledem ke spolehlivosti rozlišovacích testů, se nezdá být, alespoň na první pohled, odůvodněné.

79 Je třeba připomenout, že jelikož nemůže skutečně existovat „nulové riziko“, může se zásada předběžné opatrnosti použít pouze v případě rizika, zejména pro lidské zdraví, které, aniž by bylo založené na pouhých vědecky neověřených hypotézách, nemohlo ještě být zcela prokázáno. Krom toho v souvislosti s použitím zásady předběžné opatrnosti, která se uplatní v případě vědecké nejistoty, nelze od hodnocení rizik požadovat, aby orgánům Společenství nutně poskytlo přesvědčivé vědecké důkazy o existenci rizika a závažnosti případných nežádoucích účinků v případě, že k tomuto riziku dojde (výše v bodě 38 uvedený rozsudek Pfizer Animal Health v. Rada, body 142 a 146).

80 V projednávaném případě se nezdá, že Komise zpochybňuje skutečnost, že stanovisko EFSA ze dne 8. března 2007 splňuje kritéria odborné kompetentnosti, průhlednosti a nezávislosti, která jsou požadovaná u vědeckých stanovisek (viz, pokud jde o tento požadavek, výše v bodě 38 uvedený rozsudek Pfizer Animal Health v. Rada, bod 159). Dotčené stanovisko obsahuje nejen odpovědi na obě otázky předložené Komisí, ale i vědecké vysvětlení s odkazy, které je základem pro vyjádřené závěry a které umožňuje orgánu rozhodnout, zda je třeba přijmout opatření. Zdá se, že stanovisko AFSSA ze dne 15. ledna 2007 výše uvedené požadavky rovněž splňuje.

81 Ve stanovisku EFSA ze dne 8. března 2007 je přitom jasně stanoveno následující:

„Na závěr je třeba uvést, že v současnosti neexistují vědecké údaje, které umožňují považovat jiného původce PSE, než je původce BSE, za původce zoonóz. Nicméně nadále přetrvává značná vědecká nejistota ohledně otázky, zda mohou všichni původci PSE překonat za přirozených podmínek bariéru přenosu na člověka.“

82 Krom toho vědecká komise pro biologická nebezpečí připomněla rovněž stanovisko EFSA z ledna 2007, které znělo takto:

„Provádění [rozlišovacích testů] v rámci dohledu u malých přežvýkavců přispělo ke zpřesnění odhadů prevalence. Nicméně i přes tento optimistický scénář uznala vědecká komise BIOHAZ, že citlivost a specificita rozlišovacích testů nebyly z logistických důvodů posouzeny experimentálně a že potenciální faktory záměny, jako je nákaza zvířete klusavkou i BSE zároveň, je třeba ještě posoudit."

83 Krom toho je velmi těžko představitelné, že při vypracovávání svého závěru ohledně spolehlivosti rozlišovacích testů mohla vědecká komise pro biologická nebezpečí EFSA nezohlednit připomínku předloženou Komisí v jejích písemnostech ke skutečnosti, že žádný biologický test nemůže být ze své povahy považován za dokonalý.

84 Odpůrkyně ostatně neposkytla žádný vyčíslený odhad účinnosti rozlišovacího testu a při jednání připustila obtíže související s nedostatečnými statistickými údaji. Argumenty Komise k neutralizaci rizika spojeného s existencí možných falešných negativních nálezů z důvodu provádění doplňkových testů v případě výsledku, který je obtížné vyložit, odůvodňují důkladné posouzení, které nemůže být provedeno v rámci řízení o předběžných opatřeních.

85 Lze se tedy domnívat, přinejmenším na první pohled, že obě výše uvedená stanoviska vyjadřují skutečnost, že navzdory jistému pokroku u vědeckých poznatků přetrvává skutečná vědecká nejistota, pokud jde jednak o možnost, že mezi původci PSE u zvířat mohou být jiní původci, než je BSE, přenositelní na člověka, a jednak o spolehlivost rozlišovacích testů.

86 Zachováme-li v tomto řízení stejný přístup jako u výše v bodě 38 uvedeného rozsudku Pfizer Animal Health v. Rada, zdá se, s ohledem na spis a debaty při jednání, že tvrzení navrhovatelky, podle nějž není pokrok vědeckých poznatků v oblasti PSE u malých přežvýkavců takové povahy, aby změnil vnímání rizika, které tyto nemoci představují pro veřejné zdraví, není neopodstatněné. Za těchto podmínek odůvodňuje žalobní důvod týkající se porušení zásady předběžné opatrnosti z důvodu pochybení Komise při vyhodnocení rizika důkladný přezkum, jehož provedení náleží pouze soudu rozhodujícímu ve věci samé.

— K řízení rizika

87 Navrhovatelka tvrdí, že méně omezující opatření k eradikaci PSE zavedená předmětnými ustanoveními neumožňují omezit riziko, které představují PSE pro lidské zdraví, a mohou jej dokonce zvýšit. Tím Komise porušila zásadu předběžné opatrnosti, jelikož se dopustila pochybení při řízení rizika.

88 Je třeba připomenout, že vědecké hodnocení rizika musí příslušnému orgánu umožnit, aby v rámci řízení rizika určil, jaká opatření se mu zdají vhodná a nezbytná k zamezení uskutečnění rizika (výše v bodě 38 uvedený rozsudek Pfizer Animal Health v. Rada, bod 163). Zdá se tak, že relevance odhadu rizika je rozhodující k posouzení řízení uvedeného rizika.

89 Jak bylo uvedeno, předmětná ustanovení znamenají zmírnění ochranných veterinárních opatření, která jsou použitelná na stádo ovcí nebo koz, u kterého byl zjištěn případ PSE prostřednictvím prvního zrychleného testu. Za předpokladu, že BSE bylo možné vyloučit prostřednictvím rozlišovacích testů, představuje usmrcení a úplná

likvidace všech ostatních ovcí a koz, které se nacházejí v hospodářství, a, pokud jsou identifikovatelní, rodičů zvířete, u kterého byla nákaza potvrzena, jakož i posledních potomků samice, u níž byla nákaza potvrzena, pouze fakultativní opatření. Namísto tohoto opatření může příslušný orgán:

— provést okamžitou porážku, pro lidskou spotřebu, všech ostatních ovcí a koz v hospodářství a, pokud jsou identifikovatelní, rodičů zvířete, u kterého byla nákaza potvrzena, jakož i posledních potomků samice, u níž byla nákaza potvrzena, přičemž zvířata starší 18 měsíců nebo která mají více než 2 trvalé řezáky prořezané v dásni musí být podrobena zrychleným testům na přítomnost PSE [bod 2.3 písm. d) kapitoly A přílohy VII];

— jsou-li splněny podmínky uvedené v bodě 2.3 písm. b) podbodě iii) kapitoly A přílohy VII, ponechat v hospodářství všechny ovce a kozy se zákazem přesunu do jiného stáda po dobu dvou let od zjištění posledního případu PSE, což je období, během něhož mohou být tato zvířata nicméně poslána na porážku a jejich jatečně upravená těla poskytnuta k lidské spotřebě, přičemž zvířata starší 18 měsíců musí být předtím podrobena zrychleným testům na odhalení výskytu PSE (bod 4 kapitoly A přílohy VII).

90 Zdá se tak, že nový soubor opatření zavedený Komisí spočívá, na počátku a na konci, na provedení zrychlených testů na zjištění výskytu PSE.

91 Na počátku spadají tyto testy do programu sledování ovcí a koz zavedeného nařízením Komise (ES) č. 270/2002 ze dne 14. února 2002, kterým se mění nařízení č. 999/2001, pokud jde o specifikovaný rizikový materiál a epidemiologický dozor u přenosných spongiformních encefalopatií, a kterým se mění nařízení (ES) č. 1326/2001, pokud jde o krmení zvířat a uvádění ovcí a koz a produktů z nich na trh (Úř. věst. L 45, s. 4; Zvl. vyd. 03/35, s. 168).

92 Je třeba uvést, že se tento program netýká všech zvířat určených k lidské spotřebě, ale že spočívá na odběru vzorků. Zrychlené testy na zjištění výskytu PSE se tedy týkají pouze části zvířat poražených ke spotřebě a vedou v případě pozitivní reakce k provedení rozlišovacích testů, které podle Komise umožňují odlišit zvíře, které je postižené klusavkou, od zvířete postiženého BSE a jež určují možnosti, které má příslušný orgán v oblasti veterinárního dozoru.

93 Je nesporné, že zrychlené testy na zjištění výskytu PSE se provádějí výlučně na tkáních centrální nervové soustavy odebraných od dotyčného zvířete. Navrhovatelka uvádí, aniž by jí v tom Komise odporovala, že je vědecky prokázáno, že v případě BSE a klasické klusavky u malých přežvýkavců se patogenní prion akumuluje v tkáních centrální nervové soustavy až se zpožděním, i když se může vyskytovat od nejmladšího věku na některých periferních tkáních, které nejsou odebírány. Ve stanovisku AFSSA ze dne 15. ledna 2007 je jasně zmíněno, že „negativní výsledek zjištěný na obexu neumožňuje nijak zaručit infekční status malého přežvýkavce, pokud jde o BSE nebo klusavku“, zejména pokud je zvíře nositelem senzitivního genotypu.

94 Na podporu svého návrhu předkládá navrhovatelka rovněž stanovisko AFSSA ze dne 13. června 2007, ve kterém je uvedeno, že na základě údajů získaných ve Francii ohledně ovcí „je prokázáno, že testy na obexu odhalí pouze přibližně 50 % nakažených

zvířat v zasažených stádech, dalších 50 % odpovídá zvířatům v inkubační době, která jsou nositeli nákazy ve svých lymfoidních orgánech“. Komise toto vyjádření ve svých písemnostech nezpochybnila a pouze uvedla, že předložené číslo musí být „zohledněno s opatrností“ a že se týká všech PSE, z nichž pouze BSE je zoonózou.

95 Na konci mají zrychlené testy na zjištění výskytu PSE vliv na uvedení na trh masa a produktů pocházejících ze zvířat ze stáda, ve kterém byl odhalen případ PSE a ve kterém podle Komise lze BSE vyloučit prostřednictvím rozlišovacího testu.

96 Z předmětných ustanovení totiž vyplývá, že zvířata, včetně ovcí, které jsou geneticky náchylné, a koz, která patří do hospodářství, v němž byl potvrzen případ PSE, mohou být nyní poražena pro lidskou spotřebu, zatímco v rámci opatření, která předcházela nařízení č. 727/2007, musela být usmrcena a zlikvidována.

97 Některá z těchto zvířat mohou být poražena pro lidskou spotřebu, aniž by byl u nich proveden zrychlený test na zjištění výskytu PSE, neboť nesplňují kritéria pro podrobení se tomuto testu, a být přesto nositeli nákazy, jak bylo uvedeno výše v bodech 92 a 93.

98 Zrychlenému testu na zjištění výskytu PSE totiž podléhají pouze zvířata starší 18 měsíců nebo zvířata, která mají více než 2 trvalé řezáky, přičemž toto druhé kritérium je zmíněno pouze v případě okamžité porážky stanovené v bodě 2.3 písm. d) kapitoly A přílohy VII a bylo podle vysvětlení Komise poskytnutých při jednání

vynecháno v případě porážky uskutečněné v průběhu dvouletého období dohledu stanoveného v bodě 4 kapitoly A přílohy VII.

99 Tato kritéria věku a chrupu jsou založena na stupni pravděpodobnosti odhalení patogenního prionu v mozku, který se akumuluje ve tkáních centrální nervové soustavy až se zpožděním. Jelikož dotyčné testy umožňují identifikovat nákazu až v pokročilé fázi, zdá se, že je možné *prima facie* dospět k závěru, že nakažená zvířata podrobená testům mohou zůstat neodhalena, pokud se neprokáže dostatečná akumulace patogenního prionu v centrální nervové soustavě.

100 Je třeba připomenout, že Komise nezpochybňuje vážně stanovisko AFSSA ze dne 13. června 2007, ve kterém tato instituce odhaduje, že 50 % ovcí, které jsou nakažené PSE, není testy prováděnými při porážce odhaleno.

101 Krom toho z bodu 2.3 písm. b) podbodu iii) ve spojení s bodem 4 kapitoly A přílohy VII vyplývá, že ovce a kozy přítomné v hospodářství, ve kterém byl zjištěn případ PSE, mohou být v tomto hospodářství ponechány a být poraženy pro lidskou spotřebu po uplynutí doby dvou let, aniž by byly podrobeny testu na zjištění PSE.

102 Toto konstatování musí být posouzeno ve světle stanoviska AFSSA ze dne 15. ledna 2007, podle kterého riziko, že zvíře, které pochází ze stáda zasaženého klasickou klusavkou, bude nakaženo PSE, je 20 až 600krát vyšší než riziko nákazy zvířete PSE, které pochází z obecné populace, přičemž toto riziko je ještě zvýšené u zvířat, která jsou geneticky náchylná. I když Komise při jednání správně uvedla, že samotný výbor odborníků AFSSA kvalifikuje dotčené vyčíslené posouzení jako hrubé, nezpochybnila podstatné tvrzení o existenci zvýšeného rizika nákazy v situaci popsané výše.

103 Komise se spokojuje s tvrzením, že pravděpodobnost, že nakažená zvířata nebudou odhalena během doby dvou let, je značně malá, jelikož „to znamená, že během těchto dvou let nesmí žádné ze zvířat, která budou poražena, vykazovat nákazu“.

104 Je nicméně nesporné, že ne všechna zvířata poražená pro lidskou spotřebu jsou podrobena zrychlenému testu, který umožňuje odhalení PSE.

105 Krom toho je třeba uvést, že Komise ve svých písemnostech připouští, že klusavka má různou inkubační dobu, jejíž délka závisí na více faktorech, mezi nimiž figuruje genetická výbava hostitele a kmen původce, který ji způsobuje. Z debat vedených při jednání vyplývá, že inkubační doba může trvat déle než dva roky, přičemž Komise uvádí „průměrnou dobu dvou let“, zatímco navrhovatelka odhaduje uvedenou dobu na čtyři nebo pět let.

106 Za těchto okolností se tvrzení navrhovatelky, podle kterého lze předvídat, že v rámci systému zavedeného předmětnými ustanoveními budou zvířata dána k lidské spotřebě, i když budou nakažena neodhalenými PSE, nezdá být zbaveno jakéhokoli opodstatnění.

107 Jak bylo přitom uvedeno, lze mít za to, přinejmenším na první pohled, že stanovisko AFSSA ze dne 15. ledna 2007 a stanovisko EFSA ze dne 8. března 2007 vyjadřují skutečnou vědeckou nejistotu ohledně podmínek, za kterých mohou být jiné PSE, než je BSE, přenositelné na člověka. Za současného stavu vědeckých poznatků není možné vyloučit, že konzumace masa a produktů pocházejících ze zvířat nakažených jinými PSE, než je BSE, představuje nebezpečí pro lidské zdraví.

108 Krom toho se zdá, že obě výše uvedená stanoviska vyjadřují skutečnou vědeckou nejistotu ohledně spolehlivosti rozlišovacích testů, což znamená, že maso a produkty pocházející ze zvířat, která jsou nositeli neodhalených kmenů BSE, by mohly být uvedeny na trh, což představuje skutečné nebezpečí pro lidské zdraví.

109 Ve svých písemnostech Komise tvrdí, že situace výskytu BSE u ovcí je „vysoce nepravděpodobná".

110 Je třeba nicméně uvést, že bod 6 odůvodnění nařízení č. 727/2007 zmiňuje „zjištění [BSE] u kozy v roce 2005 a tří neobvyklých případů PSE u ovcí, v nichž nebylo možné BSE vyloučit". Při jednání Komise upřesnila, že u těchto tří dotčených případů probíhají ještě analýzy a že v dané fázi není prozatím možné učinit žádný konečný závěr.

111 Komise rovněž předložila stanovisko EFSA ze dne 25. ledna 2007, které vyčísluje riziko na 0,3/0,5 případů BSE na 10 000 poražených zvířat, pokud se jedná výhradně o ovce. Aby bylo možné stanovit přesný rozsah rizika, musí být tento odhad, jak to správně zdůrazňuje navrhovatelka, vztažen k celkovému počtu populace ovcí ve Společenství, který navrhovatelka odhaduje na 67 milionů zvířat.

112 Je třeba každopádně poznamenat, že riziko pro lidské zdraví, které představuje výskyt BSE u malých přežvýkavců, je jasně uznáno v bodě 2.3 písm. a) kapitoly A přílohy VII, který stanoví v případě potvrzení PSE u ovce nebo kozy, a pokud nelze vyloučit BSE, usmrcení a úplnou likvidaci zejména všech ovcí a koz, které jsou v hospodářství, a, pokud jsou identifikovatelní, rodičů zvířete, u něhož byla nákaza potvrzena, jakož i posledních potomků samice, u které byla nákaza potvrzena.

113 Konečně, Komise zdůrazňuje, že riziko dodání masa pocházejícího ze zvířat nakažených PSE ke spotřebě nepředstavuje nové riziko, protože existovalo již před přijetím nařízení č. 727/2007, a že již bylo zohledněno v rámci řízení rizika.

114 Krom toho, že toto vyjádření odporuje původnímu tvrzení odpůrkyně, podle kterého stanovisko francouzských orgánů směřuje k prosazení úrovně „nulového rizika“ při použití zásady předběžné opatrnosti, se zdá, že situaci, která předcházela přijetí nařízení č. 727/2007, nelze srovnávat, pokud jde o riziko pro lidské zdraví, se situací, která vyplývá z použití předmětných ustanovení.

115 Je totiž třeba uvést, že k nesystematičnosti programu dohledu nad ovcemi a kozami, který upravuje nařízení č. 270/2002, a k možnosti dodat k lidské spotřebě maso a produkty pocházející z geneticky rezistentních zvířat se připojuje uvedení na trh veškerého masa a produktů ze zvířat, jež pocházejí ze stád zasažených PSE a jsou nositeli senzitivního genotypu, která by byla v systému předcházejícím systému zavedenému nařízením č. 727/2007 usmrcena a zlikvidována.

116 Závěrem je třeba uvést, že tvrzení navrhovatelky, podle kterého předmětná ustanovení neumožňují omezit riziko, které představují PSE pro lidské zdraví, a mohou jej dokonce zvýšit, se nezdá být, alespoň na první pohled, nerelevantní. Za těchto podmínek odůvodňuje žalobní důvod týkající se porušení zásady předběžné opatrnosti kvůli pochybení Komise při řízení rizika důkladný přezkum, jehož provedení náleží pouze soudu rozhodujícímu ve věci samé.

*K naléhavosti*

Argumenty účastnic řízení

117 Navrhovatelka požaduje odklad provádění předmětných ustanovení z důvodu závažné a nenapravitelné újmy na veřejném zdraví, která by mohla vzniknout v důsledku jejich provádění. V tomto ohledu tvrdí, že od 17. července 2007 může být na trh uvedeno maso a produkty pocházející z porážky stád nakažených PSE, které nebyly odhaleny, což představuje nebezpečí pro lidské zdraví.

118 Dodává, že ačkoli není vznik újmy jistý, stupeň pravděpodobnosti, že škoda nastane, je dostatečný k odůvodnění nařízení navrhovaného předběžného opatření.

119 Komise poukazuje na to, že francouzské orgány požadují odklad provádění předmětných ustanovení z důvodu údajného rizika pro veřejné zdraví, které vyplývá z jejich provádění, a konkrétněji z důvodu, že maso a produkty pocházející ze zvířat, která byla nakažena jinou PSE, než je BSE, mohou být uvedeny na trh ke spotřebě.

120 Uvádí, že kromě skutečnosti, že tato situace již v současnosti existuje, je třeba připomenout, že v současnosti neexistuje žádný důkaz přenosu klusavky na člověka a že rozlišovací testy jsou nejen spolehlivé, ale jsou součástí celé série opatření.

121 Vzhledem k tomu má Komise za to, že riziko závažné a nenapravitelné újmy tvrzené francouzskými orgány je hypotetické, a nemůže tedy odůvodnit navrhovaná opatření.

Posouzení soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních

122 Je třeba připomenout, že účelem řízení o předběžném opatření je zaručit plnou účinnost budoucího konečného rozhodnutí, aby bylo zabráněno mezeře v právní ochraně zajišťované soudem Společenství (usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 3. května 1996, Německo v. Komise, C-399/95 R, Recueil, s. I 2441, bod 46). Pro dosažení tohoto cíle je nutno naléhavost návrhu na předběžné opatření posuzovat ve vztahu k nezbytnosti předběžně rozhodnout, aby bylo zabráněno tomu, že účastníkovi řízení, který požaduje předběžnou ochranu, bude způsobena závažná a nenapravitelná újma [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. listopadu 1999, Pfizer Animal Health v. Rada, C-329/99 P(R), Recueil, s. I-8343, bod 94].

123 Je na straně, která se dovolává závažné a nenapravitelné újmy, aby prokázala její existenci. I když se v tomto ohledu nevyžaduje absolutní jistota, že škoda vznikne, a ačkoli postačuje dostatečná pravděpodobnost, že k ní dojde, nic to nemění na tom, že navrhovatel je povinen prokázat skutečnosti, které odůvodňují očekávání takové újmy (usnesení Soudního dvora ze dne 29. června 1993, Německo v. Rada, C-280/93 R, Recueil, s. I-3667, bod 34, a předsedy Soudního dvora ze dne 17. července 2001, Komise v. NALOO, C-180/01 P-R, Recueil, s. I-5737, bod 53).

124 V projednávaném případě francouzské orgány, které odpovídají za obecný zájem spojený s ochranou veřejného zdraví, požadují odklad provádění předmětných ustanovení z důvodu rizika pro lidské zdraví, které vyplývá z jejich provádění.

125 Výše uvedená situace tak musí být posouzena, jak to tvrdí navrhovatelka, aniž by jí v tom Komise odporovala, s ohledem na význam pohybu masa pocházejícího z malých přežvýkavců v rámci Společenství.

126 V tomto ohledu je nesporné, že od 17. července 2007 na celém území Evropské unie mohou být poráženy pro účely lidské spotřeby ovce včetně zvířat, která jsou nositeli senzitivního genotypu, a kozy pocházející ze stáda, ve kterém byl zjištěn případ PSE.

127 V konkrétním případě, který představuje projednávaná věc, je třeba v rámci posouzení naléhavosti zohlednit skutečnost, že skutkové a právní argumenty předložené navrhovatelkou na podporu *fumus boni juris* se zdají být s ohledem na skutečnosti, které má k dispozici soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních, závažné.

128 Proto je třeba mít za to, že od 17. července 2007 je možné, že k lidské spotřebě bude dodáváno maso a produkty pocházející ze zvířat nakažených PSE.

129 Je třeba poznamenat, že dvě specializované a nezávislé instituce došly nedávno k závěru, že ačkoli neexistuje důkaz epidemiologické nebo molekulární souvislosti mezi klasickou nebo netypickou klusavkou a PSE u lidí a ačkoliv původce BSE je

jediným původcem PSE, který byl označen za původce zoonóz, není dnes možné z důvodu různosti původců vyloučit jakýkoli přenos jiných původců PSE u zvířat na člověka. Za těchto podmínek představuje spotřeba masa a produktů pocházejících ze zvířete nakaženého jinou PSE, než je BSE, potenciální riziko pro lidské zdraví.

130 Stanoviska vydaná těmito dvěma institucemi vyjadřují rovněž skutečnou vědeckou nejistotu ohledně spolehlivosti rozlišovacího testu, který je určen k rozlišení BSE od klusavky. Spotřeba masa a produktů pocházejících ze zvířete nakaženého BSE přitom představuje skutečné nebezpečí pro člověka.

131 Ačkoli, jak to tvrdí Komise, riziko pro veřejné zdraví představované výskytem masa a produktů pocházejících ze zvířat nakažených PSE na trhu existovalo již před přijetím předmětných ustanovení, zvýšilo se toto riziko objektivně po jejich vstupu v platnost z důvodu uvedení na trh masa a produktů ze zvířat pocházejících ze stád zasažených PSE, která by byla v systému, který předcházel systému zavedenému nařízením č. 727/2007, usmrcena a zlikvidována.

132 Je třeba poznamenat, že ve stanovisku ze dne 13. června 2007 AFSSA uvádí, v rámci pouze řádového odhadu, že provedení předmětných ustanovení by vedlo v roce 2006 k dodání nejméně 1000 francouzských jatečně upravených těl nesoucích významné množství nákaz ke spotřebě.

133 Za těchto okolností je třeba dospět k závěru, že podmínka naléhavosti je v projednávaném případě splněna.

*K vážení zájmů*

Argumenty účastnic řízení

134 Navrhovatelka připomíná, že i když zachování stávající právní úpravy s sebou nese určité náklady, nejsou tyto náklady nepřiměřené ve vztahu k zájmu veřejného zdraví, zatímco provádění předmětných ustanovení může způsobit závažnou a nenapravitelnou újmu na zdraví osob.

135 Z judikatury přitom vyplývá, že vážení dotčených zájmů může vést pouze k uznání přednosti ochrany lidského zdraví, hrozí-li riziko smrti, jež nemůže být za současného stavu vědeckého poznání nijak vyloučeno, před hospodářskými důvody (usnesení Soudního dvora ze dne 12. července 1996, Spojené království v. Komise, C-180/96 R, Recueil, s. I-3903, body 90 až 93).

136 Navrhovatelka dodává, že případné zrušení předmětných ustanovení soudem rozhodujícím ve věci samé neumožní uvedení situace, která byla vytvořena jejich okamžitým použitím, v předešlý stav.

137 V důsledku toho se navrhovatelka domnívá, že vážení zájmů odůvodňuje odklad provádění předmětných ustanovení.

138 Komise zpochybňuje tvrzení navrhovatelky ohledně dodání masa a produktů, které jsou potenciálně nebezpečné, k lidské spotřebě a tvrdí, že zachování porážky a likvi-

dace celého stáda s výjimkou odolných zvířat již není odůvodněno vědeckými poznatky a je v rozporu se zásadou proporcionality.

139 Má za to, že nová ustanovení nařízení č. 999/2001 povedou k větší svobodě zemědělských hospodářství, aniž by zpochybnila stávající úroveň bezpečnosti pro zdraví spotřebitele, a že za těchto okolností vážení těchto zájmů zjevně hovoří ve prospěch použití napadených opatření.

Posouzení soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních

140 Pokud v rámci návrhu na předběžné opatření soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních porovnává význam dotčených proti sobě stojících zájmů, musí určit, zda by případné zrušení sporného aktu soudem rozhodujícím ve věci samé umožnilo uvedení situace, která by byla vytvořena jeho okamžitým prováděním, v předešlý stav, a naopak, zda by odklad provádění tohoto aktu bránil jeho plné účinnosti v případě, že žaloba v hlavním řízení bude zamítnuta (výše v bodě 59 uvedené usnesení Komise v. Atlantic Container Line a další, bod 50, a výše v bodě 135 uvedené usnesení Spojené království v. Komise, bod 89).

141 V tomto ohledu je třeba připomenout, že požadavky spojené s ochranou veřejného zdraví musí mít v zásadě nesporně přednost před hospodářskými důvody (viz usnesení předsedy Soudu ze dne 30. června 1999, Alpharma v. Rada, T-70/99 R, Recueil, s. II-2027, bod 152 a citovaná judikatura). Z toho vyplývá, že pokud je uplatňováno závažné riziko pro veřejné zdraví, přikloní se soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních, bez ohledu na jeho formální suverenitu při vážení zájmů, téměř nevyhnutelně ve prospěch veřejného zdraví (viz v tomto smyslu usnesení předsedy Soudu ze dne 11. dubna 2003, Solvay Pharmaceuticals v. Rada, T-392/02 R, Recueil, s. II-1825, bod 122).

142 Ve svých písemnostech Komise nezmiňuje hospodářská hlediska, která brání návrhu na odklad předloženému navrhovatelkou, ale znovu tvrdí, že prokázala, že provádění předmětných ustanovení nemá za následek dodání potenciálně nebezpečného masa a produktů k lidské spotřebě a že zachování usmrcení a likvidace celého stáda je za současného stavu vědeckých poznatků nepřiměřené.

143 Je třeba nicméně připomenout, že skutkové a právní argumenty předložené navrhovatelkou na podporu *fumus boni juris* se zdají být s ohledem na skutečnosti, které má k dispozici soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních, závažné a že výše bylo shledáno, že existuje vysoké riziko závažné a nenapravitelné újmy pro lidské zdraví.

144 Jak správně poznamenává navrhovatelka, odklad provádění předmětných ustanovení není překážkou plné účinnosti těchto ustanovení, kdyby byla žaloba v hlavním řízení zamítnuta, jelikož by znamenalo pouhé časové odsunutí jejich účinnosti. Naopak účinné a okamžité použití předmětných ustanovení má za následek dodání potenciálně nebezpečného masa a produktů k lidské spotřebě, což je situace, kterou nemůže zrušení předmětných ustanovení soudem rozhodujícím ve věci samé napravit.

145 Pokud jde o úvahu týkající se větší svobody pro zemědělské podnikatele, Komise při jednání uvedla, že tito mají velké potíže s obnovením svých stád na stáda odolných zvířat a že zmírnění ochranných veterinárních opatření, které obsahují předmětná ustanovení, umožní v praxi zajistit lepší dodržování povinnosti chovatelů oznamovat klinické případy, a předcházet tak účinně „riziku úniku“.

146 Je třeba nicméně uvést, že sama Komise zdůrazňuje, že možnost ponechat zvířata v hospodářství, ve kterém byl zjištěn případ PSE, je doprovázena dvouletým intenzivním dohledem nad dotyčným hospodářstvím, jenž je pro zemědělského podnikatele jistě omezující a který nemůže ze své povahy *a priori* předejít účinně „riziku úniku“.

147 Čistě hypotetická výhoda předložená Komisí tak nemůže mít přednost před závažnou újmou na veřejném zdraví obyvatel, kterou může způsobit okamžité účinné používání předmětných ustanovení a kterou nebude možné napravit v případě pozdějšího úspěchu žaloby v hlavním řízení.

148 Vážení zájmů tudíž nemůže vést k zamítnutí opatření na odklad provádění, jak to navrhuje Komise.

149 Závěrem je třeba uvést, že jelikož jsou podmínky nařízení odkladu provádění předmětných ustanovení splněny, je třeba návrhu vyhovět.

150 Komise se domnívá, že jedno z opatření napadených francouzskými orgány, tedy omezení intenzivního dohledu na dva roky, bude účinné až za dva roky, a že tedy není důvod provádět jeho odklad.

151 Je třeba nicméně poznamenat, že ponechání zvířat v hospodářství, ve kterém byl zjištěn případ PSE, se zákazem jejich přesunu do jiného stáda po dobu dvou let po potvrzení posledního případu PSE, jak stanoví bod 2.3 písm. b) podbod iii) a bod 4 kapitoly A přílohy VII, je použitelné v plném rozsahu od 17. července 2007. Vzhledem ke skutečnosti, že dotčená zvířata mohou být během tohoto dvouletého období poslána na porážku a jejich jatečně upravená těla dodána k lidské spotřebě, a vzhledem k nejistotě týkající se doby trvání hlavního řízení je třeba odložit, až do vyhlášení rozsudku v hlavním řízení, používání bodu 3 přílohy nařízení č. 727/2007 v rozsahu, v jakém zavádí do kapitoly A přílohy VII nejen bod 2.3 písm. d), ale i bod 2.3 písm. b) podbod iii) a bod 4.

Z těchto důvodů

SOUDCE PŘÍSLUŠNÝ PRO ROZHODOVÁNÍ
O PŘEDBĚŽNÝCH OPATŘENÍCH

rozhodl takto:

**1) Použití bodu 3 přílohy nařízení Komise (ES) č. 727/2007 ze dne 26. června 2007, kterým se mění přílohy I, III, VII a X nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií, se v rozsahu, v jakém vkládá do kapitoly A přílohy VII nařízení (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 bod 2.3 písm. b) podbod iii), bod 2.3 písm. d) a bod 4, odkládá do vyhlášení rozsudku v hlavním řízení.**

**2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

V Lucemburku dne 28. září 2007.

Vedoucí soudní kanceláře — Soudce

E. Coulon — M. Vilaras